

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΕΙΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 39 • ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 1990 • Δρχ. 200 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΠΙΑΝΟΥ 3 ΠΑΓΚΡΑΤΙ, 11633, ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 6913414, 7517875

ΕΡΓΑ ΒΑΣΙΚΗΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟΥ Η ΠΡΩΤΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που ο αξιωματικός Πρόεδρος του Συλλόγου Κροκυλείων και μεγάλος ενεργητής του χωριού μας Αναστάσιος Τσώρης ανέλαβε και προώθησε την ιδέα ανέγερσης ενός σύγχρονου ξενοδοχείου στα Κροκύλια.

Αγώνες συνεχείς για την ολοκλήρωσή του από το Σύλλογο Κροκυλείων «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» τον ομόνομο Σύλλογο Ομολεντών ΗΠΑ ΚΑΝΑΔΑ και Κυρίως, από την Κοινότητα τα τελευταία χρόνια, κατάφεραν να παραδώσουν στο κοινό ένα πραγματικό στολίδι που καμαρεί όχι μόνο τα Κροκύλια, αλλά και την ευρύτερη περιοχή.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο, με πρωτοπόρο τον πρόεδρό του Τάσο Παπανδρέου αγωνίστηκαν με κάθε τρόπο να το ολοκληρώσουν ακόμα ακόμα δε διάτασαν να θυσιάσουν τις δικές τους καλοκαιρινές διακοπές και να δουλέψουν οι ίδιοι το εστιατόριό του προκειμένου να εξοικονομήσουν χρήματα για τη συνέχιση του έργου.

Ομαδικό ψήσιμο αρνιών

Ο άριστος Κροκυλιώτης τεχνίτης της πέτρας Αθανάσιος Ευθ. Σπυροπούλος με βοηθούς του το Νίκο Κ. Βελή και τη σύζυγό του Δέσποινα Σπυροπούλου έβαλαν την τελική σφραγίδα μιας θαυμάσιας τεχνικής στο χτίσιμο της πέτρας και έτσι οι περασμένες Απόκριες βρήκαν έτοιμο το ξενοδοχείο να δεχτεί τους πρώτους ξένους επισκέπτες από την Αθήνα.

Όμως, τα Πάσχα δεν ήταν μακριά και τα τουριστικά γραφεία της Αθήνας μας ανακάλυψαν και έκλεισαν το ξενοδοχείο από τη Μ. Παρασκευή ενώ η Κοινότητα έπαιρνε πληθώρα τηλεφωνήματα από ξένους και συντοπίτες από τη γύρω περιοχή να κλείσει δωμάτια για τις γιορτές του Πάσχα.

Με βάση το Κροκύλιο, η τουριστική Ομάδα από την Αθήνα εξεδράμε προς τα βόρεια - Πενταγιού - Αρταίοι και Μοναστήρι του Αη-Γιάννη όπου μόνασε ο Αθανάσιος Διάκος.

Και ξαφνικά το συναίσθημα του κλειστού μας κύκλου χάθηκε. Όλοι αντιλαμβανόμεσταν ότι δεν είμασταν πλέον μόνοι. Το χωριό μας γέμισε ξένους επισκέπτες, το ξενοδοχείο φάνταζε φωταγωγημένο σα διαμάντι τα βράδια και ιδιαίτερα τις βράδιες της

Συνέχεια στη σελ. 2

Πασχαλιά στο Κροκύλιο

Η Κυριακή του Πάσχα ξημέρωσε, κι όλα έδειχναν θαυμάσια. Πρώτα ο καιρός, που τις προηγούμενες μέρες υψιλόβρεχη κρήνη και βγήκε ένας δυνατός ήλιος.

Τα αρνιά άρχισαν, να μπαίνουν στις σουβίτσες σε ομάδες στις γειτονιές. Δη-

Το μεγάλο γλέντι

μοιργήθηκε μια κεντρική ομάδα, με πρωτοβουλία του κ. Τάσου Παπανδρέου, ακριβώς πίσω από του ξενώνα.

Ευτελής ανθρώπινη και μέσα σ' ένα γενικό πνεύμα ενθουσιασμού τα παιδιά του χορευτικού αποφασίζουν, ντυμένα παραδοσιακά, να γυρίσουν το χωριό για τα ερχόμενα χρόνια πολλά. Αρχίζουν με την κοι-

Συνέχεια στη σελ. 3

Τσάι γυναικών στο χωριό

Για πρώτη φορά, στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του τμήματος γυναικών πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα του Πάσχα στη αίθουσα του Ξενοδοχείου μας, το τσάι των γυναικών μαζί με τις εκει Κροκυλιώτισσες. Πολλές γυναίκες πρόσφεραν ιδιαίτερα σπουδικά γλυκά.

Στην συνάντηση παραβρέθηκαν πολλά

Κροκυλιώτισσες με παραδοσιακές ενδυμασίες

μέλη του Δ.Σ. καθώς και ο Πρόεδρος της Κοινότητας που καλωσόρισε το τμήμα, γυναικών και ευχήθηκε κάθε επιτυχία.

Επίσης παραβρέθηκε και χειρίστηκε την συνάντηση η φίλη του Κροκυλίου κα. Μαρία Πρόσπη Διευθύντρια του Πολιτικού Γραφείου Υπουργού Εσωτερικών, κ. Θεόδωρου Κατριβάνου, καθώς και Αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (Ο.Γ.Ε.) και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της Ελληνικής Επιτροπής για την Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη.

Στην συνάντηση συζητήθηκαν πολλές και ωραίες προτάσεις, κυρίως για την οργάνωση του παζαριού, που θα γίνει στο χωριό μας και όπως πάντα την επιμέλεια την έχουν οι γυναίκες.

Η παρουσία ήταν πολύ ζεστή και φιλική που κατέληξε σε χορό, κέφι και διασκέδαση.

Σούλα Μπακαρέζου

Ο Κροκυλιώτικος Τσελεμεντές

Το Τμήμα Γυναικών του Συλλόγου μας έβαλε σαν στόχο να κρατηθεί η παραδοσιακή μας κουζίνα. Θα συγκεντρώσει παραδοσιακές συνταγές φαγητών και γλυκών του χωριού μας και φιλοδοξεί να τις τυπώσει σε βιβλίο.

Περιμένουμε λοιπόν από όλες τις Κροκυλιώτισσες να μας στείλουν, γραμμένες καθαρά και με λεπτομέρεια, τις πιο αγαπημένες τους συνταγές, με το όνομα και τη διεύθυνσή τους.

Υπεύθυνες του τμήματος
Σούλα Μπακαρέζου
Εφη Ψήτα

Η Ιστορία του Συλλόγου μας

- Είναι όχι μόνο σκόπιμο αλλά και αναγκαίο να κίρουμε μια ιστορική αναδρομή στο παρελθόν, για να θυμηθούμε οι παλιοί και να μάθουν οι νέοι, πότε ιδρύθηκε ο Σύλλογός μας, κατά ήταν τα ιδρυτικά μέλη, ποιοι εργάστηκαν στα Διοικητικά Συμβούλια ή σαν απλά μέλη. Ακόμα να δούμε πως λειτούργησε και τι έργο έχει να παρουσιάσει.
- Η ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ**
- Ο Σύλλογός μας ιδρύθηκε το 1950. Το καταστατικό του έχει ημερομηνία 21/3/50 και το υπογράφουν τα παρακάτω 24 ιδρυτικά μέλη
- 1) Τσώρης Αναστάσιος
 - 2) Καρυμπίδης Αλκιβιάδης
 - 3) Σταυρόπουλος Ζαχαρίας
 - 4) Καραμπέλος Γεώργιος
 - 5) Υφαντής Δημήτριος
 - 6) (αυσανώνιστη υπογραφή)
 - 7) Παγώνης Παναγιώτης
 - 8) Αθανασόπουλος Χαράλαμπος
 - 9) (υπογραφή διωκόμενου)
 - 10) Μπακαρέζος Ε. Αθανάσιος
 - 11) Παγώνης Νικόλαος
 - 12) Ψήτας Γεώργιος
 - 13) Κανέας Αθανάσιος
 - 14) Λοιζόπουλος Θεόδωρος
 - 15) Λοιζόπουλος Λεωνόρας
 - 16) Καϊτής Αλέξανδρος

Συνέχεια στη σελ. 4

Και δεύτερο καινούργιο κατάστημα στο Κροκύλιο

Σε προηγούμενο φύλλο μας γράψαμε ότι άνοιξε καινούργιο κατάστημα στο Κροκύλιο. Δεν πέρασε, όμως, πολύς καιρός κι ένα δεύτερο φροντισμένο κατάστημα ακολουθήσε το πρώτο κάτω από το Πανδοχείο της κυρίας Λέτις Ασίκη. Αυτή τη φορά οι νέοι καταστηματάρχες είναι ο Θανάσης και η Δέσποινα Σπυροπούλου που με πολλή φροντίδα άρχισαν να ασχολούνται με τη νέα τους δουλειά.

Το νέο φροντισμένο, πεντακάθαρο και οργανωμένο μαγαζί του Ζηλγού Σπυροπούλου, μαζί με την προθυμία και το χαμόγελο των ιδιοκτητών του, έτοιμο πάντα να εξυπηρετήσει τους πελάτες του αποτελεί ένα ακόμη αποκτημα του χωριού μας.

Στους νέους καταστηματάρχες η εφημερίδα μας εύχεται «καλές δουλειές» και τους διαβεβαιώνει ότι αν και μένουμε μακριά τους δεν παύουμε να σκεπτόμαστε τους χαρισματικούς που μένουν μόνοι στο χωριό.

Κι όταν ανεβαίνουμε στο χωριό μας δε χρειάζεται να κάνουμε προμήθειες. Οι δύο θανάσιδες και οι γυναίκες τους θα έχουν φροντίσει να μη μας λείψουν τα απαραίτητα.

ΑΠΟΡΙΕΣ

- *Ε ορέ, Νκόλα τούτου δεν του πρήμινά!*
'Αμα μ' το λέει κανένας θα τον πέρναγα για παλαθά.
- *Ποιά με Μπάρα- Μήτρον;*
- *Καλά αν δεν πύρις τίποντα Χομερό;*
Δω θαζέ' ου τόποις, Δεν άηκεις σ' ήρθαν σ' τν Αθήνα μωσφρέοι τα Λαμπερόμια:
'Ηρθαν κι όδοί μας κι αντί να σταφιστούν μ' λημονότις κι κινώργις φοιριστές, θηήκαν τα πηδαρέλια, στου παζάρ' μ'ι φετανέλις κι τσαρούχια.
- *Εί Δε σ' άρεισι αυτίνο Μπάρα-Μήτρον;*
- *Μ' άρεισι λέει! Θμηθήκα τς παπολάδης μας π' όθγηγαν με το κάτασπρις φετανέλις, τα σλάχια κι τα κατακόκκινα τσαρούχια, κι σ' έπρην η χαρά. Καν' όμοις σπράταγαν κι σσιέταν ου τόποις.*
Τα τσαρούχια τς ήταν για σκότ του ένα. Ούλου ερόκα κι κακό. Τοντ' οι Κινώργι Κλου-

Μιγαλεία στου Χουριό

Οι φετανιλόδης δουλειές:
- *Που θέλς να ξέρου πιδί μ: Σάματ' τα μαθαίνου ούλα, όποις σπργανάου κουντά στα πράματα:*
- *Τάδοκι λέν ου Τάοιους τς Κατσιάνας, ου Τσιόφς, κι απού και ξικίναι η δειλιά. Απού δει ο Σύλλοιγος, σπ' τν Αμικη, οι ξενιτιμέν', λίγα απού όου, λίγα απού και, να πόγνι κι σταυλιζ' του, χωριό.*
- *Ορέ, τι κηνιτιάζεις; Με ποιούδες ανάδ δεν θέφνι. Αν δεν ξηκουδριάζιταν ου Τά-*

σιους, ου προύδρους, να κουνιμί' τα κατσιόμια, ακόμα θα χτίζιταν. Τώρα του λέπς κι σι περν' η χαρά.
- *Ξέρς, τι θηόμι ορε Νικόλα; Τέτοια χαρά ένοιουσα όταν όκριασι κείνοις ου άλλους μιγάλους προύδρους, ου Θανάτς τ' Καντιοκόστα, του όρόμου απ' του Κρινιάρ' ως του χωριό. Όταν στα γκαίνια ξογγάνισαν στν Άγια Παρασκιή κι στου Τμπάκ' τόνα κουντα στ' άλλους, κωρδάρια, κείνα τα παλιά αυτοκίνητα κι γκαζόν'ι και' κεραμοζις, σαν κλίματα, μας φαίνιταν σαν φέμα. Οι γιόντ' σταυροκουπιάνταν κι δάκριζαν όπου συγκίνησ' κι έλεγαν: «Τι έχγι να ιδούν ακόμα τα μάτια μας».*
- *Ας ενι σχοιυριμένους κείνοις ου προύδρους.*
- *Λέπς Μπάρα Μήτρον; Αμα φέκνς μιγάλα έργα ποτέ δε σ' αστουζάν.*
- *Ποντέ πιδί μ' ποιτέ, Μακάρ' ούλ' οι προιέδρ' να φκίαννι μιγάλα έργα.*
Θ.Α.

ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΜΑΣ

Ευχαριστούμε στο «Χρημάρι μας» τσάι με την προσέταση των γυναικών και με τις προσφορές και τις ιδέες τους για το καλοκαιρινό μας τσάι.

Οι προτάσεις τους, οι ιδέες τους και οι προσφορές τους ήταν πολύ ωραίες.

Περιμένουμε κι άλλες προτάσεις και προσφορές.

Είστε όλοι μαζί να πετύχουμε το στόχο μας, στο Κροκυλιώτικο Παραδοσιακό μας Παζάρι.

Οι υπεύθυνοι του Παζαριού,
Σούλα Μπακαρέζου τηλ. 8679434
Εφη Ψήτα τηλ. 7516463
Λεωνόρα Αρμάου τηλ. 9915046
Γαλιάντα Σολή τηλ. 7516990
(Παράρτημα)

Ο χορός της νεολαίας του Συλλόγου μας

Με μεγάλη επιτυχία η Επιτροπή Νεολαίας Κροκυλίου πραγματοποιήσε στις 30 Απριλίου την πρώτη της εκδήλωση στην Discotheque East-wig στο Παγκράτι. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν πολύ ικανοποιητική και παραβρέθηκαν πολλοί νέοι και νέες του χωριού. Ο χορός είχε διάρκεια τσσάραων ωρών και το κέφι κρατήθηκε αμείωτο ως την στιγμή που έδωσαν και οι τελευταίοι.

Στον χορό της επιτροπής έδωσαν παρόν και μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου. Προς τιμήν τους ανοίχτηκαν 2 σαρμπάνες εκ μέρους της επιτροπής Νεολαίας ως ένδειξη ευχαριστίας για την βοήθεια που προσέδωσαν σ' αυτή. Από την εκδήλωση η Επιτροπή Νεολαίας είχε κέρδος ένα σημαντικό ποσό που μπορεί να βοηθήσει το Δ.Σ. σε ένα κοινό ενδιαφέροντος.

Τέλος θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΗΛΙΑΣ Π. ΣΑΪΤΗΣ

Γέννησε στις 18/4/90 στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Κροκύλιο ο εκλεκτός χωριανός μας Ηλίας Π. Σαΐτης ηλικίας 81 ετών.

Γεννήθηκε το 1909, μεγάλωσε και σταδιοδρόμησε τα πρώτα χρόνια στο Κροκύλιο σαν τεχνίτης υποδηματοποιός, επιπέυσε από τα πιο προσοδοφόρα για την εποχή εκείνη.

Παντρεύτηκε την επίσης εκλεκτή συγχωριανή μας Κωνσταντία Χ. Τριανταφύλλου, με την οποία απέκτησε ένα γιό, το Χαράλαμμο και μια κόρη τη Μαρία σύζυγο τώρα του Βασίλη Τσεκούρα.

Μετά την απελευθέρωση, όταν για τη ζήλη του άρχισε να μην αποδίδει, ήρθε στην Αθήνα όπου εργάστηκε στη Δασική Υπηρεσία Αττικής ως τη συνταξιοδότησή του. Υπήρξε όλη του τη ζωή πλάι, καλωσύνητος, καλός σύζυγος και πατέρας, καλαγοπητός συγγενής και φίλος.

Επιτόχιζε να δει τα παιδιά του άριστα υποκαταστήματα, δύο εξαιρετικά εγγόνια και να περνάει ήρεμα, σαν καλός χριστιανός, στην αγκαλιά τους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου συλλυπηθείτο θερμά τη σύζυγο του, τα παιδιά τα εγγόνια κι όλους τους συγγενείς του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Ο Δημήτρης και η Φωτειλά Γεωργακοπούλου απέκτησαν στις 31/4/90 αγοράκι. Το Δ.Σ. τους συγχαίρει και εύχεται να τους ζήσει.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΜΑΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Κώστας και η Ρούθ Μ. Παριουτή είναι υπερήφανοι να σας ανακοινώσουν την γέννηση της κόρης τους Αλκυονίδα.

Η Αλεξάνδρα γεννήθηκε στο Νοσοκομείο Μετασίδη στις 16 Απριλίου 1990.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται ολόψυχα στο ζεύγος Μπαρμπούση να τους ζήσει η κορούλα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Πάντα ευγενικοί οι ομογενείς μας δεν ξεχνούν την Πατρίδα τους. Έπεισαν για τη διανομή του δρόμου προς τον Άγιο Νικόλαο 500 βολάρια Καναδάς.

Κωνσταντίνος Δ. Σκούρας Ιωάννης Δ. Σκούρας Ιωάννης Ν. Σαΐτης Βασίλειος Ν. Σαΐτης Νικόλαος Κ. Φαΐτης Λεόντιος Δ. Αυγερόπουλος Παναγιώτης Δ. Αυγερόπουλος Γεωργιός Δ. Υφαντής Παναγιώτης Χ. Σταυρόπουλος

Το Κροκύλιο τους ευχαριστεί για την ευγενική τους Χειρονομία.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Πήραμε και δημοσιεύσαμε την παρακάτω επιστολή, της κυρίας Σίας Παργανού-Χατζημυζήλη. Κύρια Αθανασοπούλα

Με τη συμπλήρωση 9 ετών από το θάνατο του Σπύργου μου Δημητρίου Παριανού, αποκαίωπα, σας στέλλω το ποσό των 50.000 δραχμ. στη μνήμη του για τις ανάγκες της αιδού σας και αγοράστους.

Αθήνας 1990
Με εκτίμηση
ΣΙΑ ΠΑΓΑΝΟΥ-ΧΑΤΖΗΜΥΖΗΛΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κροκυλίου ευχαριστεί θερμά την κ. Σία Παργανού-Χατζημυζήλη για τη δαπάνη προσφορά από 50.000 δραχμ. μέσα σε πρόσκαιρο πένθος και της υποθέτει θερμά συγχαρητήρια για την αγάπη της προς το Σύλλογο και το χωριό μας.

Συνέχεια από τη σελ. 1
αποκρίδες και του Πάσχα που στη Βουρσάα και άνετη αϊθουσα του έγιναν οι μεγάλοι χοροί των ημερών αυτών.
Η λειτουργία του Ξενοδοχείου Κροκυλίου με τον σύγχρονο εξοπλισμό του τα άνετα δωμάτια του την πλάσσει κεντρική του θέρμανση και τη θαυμάσια αϊθουσα του είναι πλέον έτοιμο και περιμένει να φιλοξενήσει τους πολλούς φίλους του. Ταυτόχρονα, η λειτουργία του Ξενοδοχείου δημιουργεί στους Κροκυλιώτες νέες υποχρεώσεις. Η καθαριότητα όλου του χωριού, η επάρκεια ειδών στα καταστήματά του και η γενικότερη προθυμία των κατοίκων του για εξυπηρέτηση των επισκεπτών είναι πρωταρχικά μέλητρα όλων μας.
Το ομαδικό ψήφισμα αρνιών το Πάσχα στο Ξενοδοχείο με την ταυτόχρονη εμφάνιση πολλών Κροκυλιωτών με παραδοσιακές φορεσιές στη διάρκεια της ημερας και στο βραδινό χορό έδωσε μια άλλη πρωτόγνωρη διάσταση στη γιορταστική ατμόσφαιρα του χωριού.
Τα 120 αυτοκίνητα, σταθμευμένα κατά μήκος του

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟΥ

κεντρικού δρόμου στις γιορτές του Πάσχα μας «κρούουν τον κωδωνα» για προετοιμασία και οργάνωση των δραστηριοτήτων του χωριού σε όλα τα επίπεδα.
Ας προσβλέψουμε, λοιπόν, με αισιοδοξία για το μέλλον του χωριού μας και να είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε ότι μπορούμε σε κάθε κάλεσμα των υπευθύνων.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΩΣ ΜΗΤΕΡΑ

Ένα εγκώμιο κι ένας προβληματισμός

Υπάρχει ένα ποίημα του Ζαν Ρισπέν (JEAN RICHERPIN), που μισό από μια αφελή παιδική οικονομία δίνει όλα τα βάθος της ηθικής ψυχολογίας.

Η ΚΑΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ
Ένα παιδί, μοναχοπαίδι αγόρι, αγάπησε μιάς μάνας την κόρη. - Δες αγαπώ εγώ, του λέει, παιδιά, μ' αν θέλεις να σου δώσω το φίλι μου, της μάνας σου να φέρης την καρδιά, να ρίξω να τη φάει το σκυλί μου.

Τρέχει ο νεός, τη μάνα του σκοτώνει, και την καρδιά τραβάει και ξεριζώνει, και τρέχει να την πάει να σκοτωθεί και πέφτει ο νεός κατάχρωμα με δαχτύ.

Κιλάει ο γιός και η καρδιά κούρει και την ακούει να κλαίει και να μιλάει. Μιλάει η μάνα στο παιδί και λέει: - Εξήγησές, αγόρι μου... Και κλαίει. Μο. Αγγ. Παύλ.

Αυτοθυσία και ανιδιοτέλεια είναι τα κύρια στοιχεία της μάνας, πάντοτε και παντού. Η γυναίκα ως μητέρα αποβάλλει κάθε δικαίωτά της τάση, καθίσταται θα έλεγε κανείς από τα πάθη της, εξευγενίζεται και αφισοεινείται στην ανατροφή των παιδιών της, αυτών των προεκτάσεων της ύπαρξής της, μ' έναν αλτρουισμό που δεν έφραζε κανείς αν το ίδιο άτομο, κάτι από άλλη ιδιότητα, θα είχε επιδίωξει. Η γυναίκα, θεός από φύση, θεός από παιδεία, ζει τη υπερτέλεια από τα πρώτα της χρόνια κι επιτόχιζε την εκδήλωση της με μια επιμονή αλλά και με μια υπερηφάνεια, σαν να είναι αυτής ο μοναδικός δρόμος της ολοκλήρωσης και της κατανάλωσης της. Και πράγματι στάθηκε για πολλούς αιώνες. Στη σημερινή μας, κυρίως στα χρόνια σύγχυσης που πρόσκαλψαν οι σκρόττες του φεμινισμού, πολλοί κατηγορήσαν κενή τη γυναίκα που ακόμη σήμερα βρῖσκει την ολοκλήρωσή της στην απόκτηση παιδιών και υπέδειξαν άλλους χώρους όπου αυτή θα 'πρεπε ν' ανιζητήσει το ποιητικό της ερσώπη και

την απελευθέρωσή της. Και ήταν πηγή μιας ιστορικής αναγκαιότητας η έξοδος της γυναίκας από το σπίτι και η δραστηριοποίησή της σε τομείς επαγγελματικούς, όπου μόνο οι άντρες παλιότερα είχαν να επιδείξουν ικανότητες. Και είδαμε τις γυναίκες να ριχνόνταν στον κοινωνικό και επαγγελματικό στίβο με απορρόμλο δυναμισμό και όραση και να τα καταφέρναν θαυμάσια. Και αποσάμασε οπ' όλες, όπως τοιλάχιστον στάθηκαν ειλικρινείς με τον καιρό τους και τους άλλους, μια αμοιολία κι ένα παράδοιο: το παλιόνο ήταν εκείνον που ή δεν καταφέρναν ή απέλησαν και υποτίμησαν στο νήμα τους την απόκτηση παιδιών. Και η ορολογία είναι όλων των άλλων πως όσο ψηλά κι αν έφτασαν, σ' οποιοδήποτε χώρο, τίποτε δεν τους έδωσε τη χαρά και την πληρότητα σ' αυτό το βαθμό και μ' αυτό τον τρόπο που τις τα προσφέρει η μητρότητα.

Μερούμε λοιπόν ακόμη να πιστεύουμε πως μια γυναίκα - ένας άνθρωπος γενικότερα - ολοκληρώνει την ύπαρξή της με κόποιες σπουδές, με μια επαγγελματική επιτυχία, με μια ανεξαρτήσια οικονομική. Μήπως αυτό που λέμε ωριμότητα και ολοκλήρωση δεν είναι τίποτ' άλλο παρά καλύτεργεια και ανέπτυξη όλων εκείνων των πνευματικών πνευμάτων που μπορούν να λειτουργήσουν ως γενικό υποστήριγμα για τον κλιμακωμένο πολιτισμό μας; Δηλαδή οι στήματα όπως η αγάπη, η καλαισωνή, η χαρά για την προκοπή του άλλου, το ενδιαφέρον ακόμη και η θυσία γι' αυτόν. Όλα ταύτα που τόσο άγνωστα είναι για το σύγχρονο άνθρωπο, τόσο δυσκόλα να τα συναντήσει, γιατί οι δρόμοι της ζωής δεν τον οδηγούν πια προς τα εκεί, είναι η γυναίκα μόνον που τα ζει και τα νιώθει λεπτό το λεπτό για τον καιρό που ανυπόταξται. Με παιδιά άλλη ιδιότητα δαχτύεται τόσο δυνατή κι υπομονετική, τόσο ανιδιοτέλης και ανθρωπική. Κανονός η γυναίκα που γεννάει συγκρίνεται με τον πόνο ή τη χαρά της μάνας.

Το σπίτι μου αναήγησα και δε μπορώ να στέκοι... Πάνε, άνερα, πάρε, καιρό και πάρε, τραμάντα, να πάω να ιδώ το σπίτι μου, να ιδώ το κοίμ με κλαίει, να ιδώ αν με κλαίει οι φίλοι μου, με κλαίει οι γειωκοί μου. Όπως με κλαίει η μανούλα μου, κανένας δε με κλαίει. (Δημοτικό)

Η δημοτική μας κούηση έχει αφήσει πάρα πολλούς στίχους για τη μάνα. Και φαίνεται πως μέσα στην ιστορία άπειρες

στάθηκαν οι κίτρες της, γι' αυτό και θα βρούμε πολλά τραγούδια για τον πόνο της, ελάχιστα για τη χαρά της.

Εκίτηες, παιδάκι μου, να πας στον κόπο κόσμο κι αφήνεις τη μανούλα σου πικρή, χαροκάμνη. Παιδάκι μου, τον πόνο μου που να τον απήθωσα, που κι αν τον ρίξω τρίστρατα, τον παίρνουν οι διαβάτες κι αν τον αφήνω στα κλαδιά, τον παίρνουν τα πουλάκια; Που να δαλθούν τα δάκρυα μου για τον ξεχωριστό σου; Αν πάσους στη μαύρη γης, χαρτίρην δεν φυτρώνει, αν πάσους στον ποταμό, ο ποταμός θα στύψη, αν πάσους στη θάλασσα, πνίγουνται τα καρδιά, κι αν τα σφαλίω στην καρδιά, γλήγορα σ' ανταμόνω. (Δημοτικό)

Και από τον Ευρυδικό ακόμη μας έρχεται η διαμνηρία της Τροκιδίτισσας Ανδρομάχης που θρηγεί κι εννομάει όλων των γυναικών φωνάζει σπαραχτικά:
Ω εσύ, κορμί γλυκόσπου και του κόρφου της μάνας σου η χαρά, λοιπόν του κόκορ σου 'δνα εγώ το γάλα τον βιζώνω μου στα σπάργανα, κι ανάφωλα ήταν όλα κ' οι κόποι μου και οι έγνοιες μου για σένα. Τώρα - κι άλλη φορά ποτέ κιά - σβήξουν στης μάνας σου τον κόρφο, φίλησέ την, με τα δία σου χεράκια αγκαλιάσέ την, στο στόμα της το στόμα σου έλα βάλε. Ω θέρβαρον βασάνων εφειρόσες 'Ελλάηες, τι σας φαίει τ' αυτό παιδάκι και το σκοτώνει;' έτσι. (Επιστολή, Τρωάδες, Ο θάνατος της Ανδρομάχης, μετά. Πάου, Σπύργος)

Αναφερθήκαμε πιο πάνω στην εξηλεκτική της ψυχής δύναμη της μητρότητας. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που η εκάνα που διατηρεί και σήμερα ο άνθρωπος για τη μάνα, δεν είναι άλλη από τη στοργική και

την ανήμης δύναμη και κουράγιο για τη ζωή.
Αν ήθελε κανείς παραδοσιακά να υποκαίσει στον ερταστικό χαρακτήρα της ημίας της αφηρωμένης στη μητέρα, θα 'πρεπε να συνεχίσει το παραπάνω εγκώμιο και υπάρχουν χιλιάδες λέξεις που θα το έλεξαν. Με νομίζω πως ο βερμελιτισμός αυτού του είδους και κουράζει και άχρηστος είναι. Προτιμότερο λοιπόν να στρεψουμε την προσοχή μας σε κάποιες άλλες πτυχές του θέματος που αγγίζουν ένα οξύτερο προβληματισμό και απεικονίζονται σε ανήσυχους και εισαθήτους απέναντι στα κοινωνικά προβλήματα αναγνώστες.
Σήμερα, πολύ περισσότερο από το παλιόνο, η γυναίκα δεν είναι απλά μητέρα είναι εργαζόμενη, έχει δηλαδή ανεπιλημένες κοινωνικές και επαγγελματικές υποχρεώσεις κι υπευθυνότητες, πράγμα που σημαίνει καλύτερη απασχόληση έξω από το σπίτι. Μπορείτε να φαντασθείτε το καθημερινό πρόγραμμα μιας γυναίκας με δύο ής ποίμα παιδιά; το γράμιο αγχος τρεινός ζύνημα, το τρέξιμο στο σχολείο τους, κυρίως αν αυτά είναι μικρά, την αναμονή για το ταξί ή το λεωφορείο που θα την φέρει στη δουλειά, όπου θα πρέπει να είναι ήρεμη, ευχάριστη, δραστήρια, παραγωγική μετά, το μεσημέρι, έχει να περιλάβει τα παιδιά, να τα τάξει, να τα κοιμήσει ή να τα βοηθήσει στη μελέτη τους, κι όπως ώρες αποκαί να εξοικονομήσει, να τις αφιερώσει στις δουλειές του σπιτιού - πόσες άραγε, στον καιρό της, στον άντρα της, στον προγραμματισμό της επόμενης μέρας κι άλλα πολλά. Θα 'λεγε κανείς πως υπάρχει κι ο άντρας που βοηθάει. Θεωρώντας την περίπτωση εξαιρετική, με λόση πρέπει να φέρουμε στο νου μας τις μαρτυρίες πολλών γυναικών - και το σχολείο μου δεν υποκρέπει καμιά διαθέση πολιτικής για το άλλο φύλο - πως οι περισσότερες παραινούνται ακόμη σήμερα εντελώς αβοήθητες από τους άντρες τους (σε κάθε περίπτωση για διαφορετικούς λόγους, που δεν είναι του παρόντος ν' ανασκαλεύουμε). Μα και στην καλύτερη περίπτωση που οι σύζυγοι βοηθούν ουσιαστικά, είναι τίττες οι απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής και για τους δύο, η εξέλιξη και η αναβίωση τους ως κοινωνικών μελών απαιτούν τόση πολυδιάσταση και σκέψη, που και μ' όλη την καλή διάθεση, συχνά συλλαμβάνουν τον καιρό τους ανίκανο ή γεμάτο ένταση καθώς προσπαθούν, μοχθούν θα έλεγα, ν' απικήσουν τα πατρικά ή μητρικά τους καθήκοντα (όσο κι αν αποστρέφονται απόν τον όρα για την ψυχρή λογική που απαιτείται νομίζω ότι παρτίζει απόλυτα στην περίπτωση μας). Έτσι, για να εκανέλλω μόνο στη μητέρα, η μέρα της τελειώνει με αγχος και πολλά ανικανοποίητα, συχνά με παράπονο και συγκρίσεις, με το όνειρο του βελβητοκίριάκου που δεν επαληθεύει τις προσδοκίες, γιατί γράμει από χίλιες δύο άλλες υποχρεώσεις, και με κουράση, αφάντηστη κουράση.

Αυτό είναι όσο ακούο από συναδέλφισσες στο χώρο του σχολείου, από ακούο από φίλες που απασχολούνται σε άλλους εργασιακούς χώρους: γυναίκες διαφορετικές, με άλλοις χαρακτήρες, άλλους στόχους και προοπτικές ζωής. Και ταύτα σημαίνει πως η όλη κοινωνική δομή δεν βοηθάει καθόλου τη γυναίκα-μητέρα να προσφέρει αυτό που θέλει και δύναμει μετρε να δώσει στα παιδιά της, στον καιρό της, στους άλλους.
Αναφέρουμε με ποντολογία σε κάποια προβλήματα της σημερινής μητέρας και η τελευταία φράση μου δίνει την αικιορία να περάσω σε μια άλλη πτυχή του θέματος. Όταν μιλάμε για φροντίδα των παιδιών, πρέπει να σκεφτόμε πολύ σοβαρά τι εννοούμε. Γιατί φοβόμαι πως μεγάλο μέρος από το αγχος των μαμάδων κυρίως - η στάση των αντρών στο σημείο αυτό φαίνεται αβοήθητη, όταν δεν φτάνει στο αντίθετο άκρο - είναι αδικαιολόγητο και δίνει λαβή για κρηνακά σχόλια. Φταίζουμε δηλαδή ένα δίο, περισσότερο παιδιά. Αυτό δεν στή-

μαίνει α) πως τα δικά μας παιδιά είναι πει εξυπνότερα ώστε να έρχονται πρώτα στο σχολείο β) πως έχουν τις δυνατότητες ή την κλίση να κάνουν χορό, πιάνο, κολύμπι, αγγλικά, γαλλικά... γ) πως μπορούν ή θέλουν να γίνουν αυτό που εμείς επιθυμούμε δ) πως πρέπει να συμπεριφέρονται, να σκέπτονται και να απαντώνται σαν ώρες, πως πρέπει δηλαδή να συμφορούν πάντα μαζί μας, ν' ακολουθούν τις διαθέσεις, τα ερρήρια, τις προτιμήσεις μας. Η σύγχρονη μητέρα πρέπει να καταλάβει πως ο γιός ή η κόρη της θέλει τη δικαίωτά της παρουσία, τη φίλική συμβουλή της, έχει ανάγκη τη συντροφία της στο παιχνίδι, το συνταξίδεμα στο χώρο της φαντασίας, αργότερα τη συμμετοχή της στα προβλήματα του - της, την υψήρωση, χωρίς μελοδραματισμούς ανήτησή της, έχει ανάγκη τη φιλία της, όχι την αυθεντία ή τον απιστηρό και επιτηρητικό έλεγχό της. Το παιδί μου το συνισθηματικό εκβιασμό της μάνας, και δυστυχώς μέχρι σήμερα αυτός παρμένει ένα από τα κύρια ελάττωμα της. Έτσι βέβαια νομίζω, γιατί με το να δημιουργεί συνισθηματικά διλήμματα στο παιδί - τουλάχιστον νειθ' απογίνωω, 'δεν με σκέφτεσαι, κτι θα πει ο κόσμος» κ.λ.π. - δεν κερδίζει καμιά νίκη. Στην ουσία χάνει αυτό που πάνω του απένδισε το καλύτερο άτομο της ζωής της. Το παιδί δεν μπορεί να γίνει σαν και μας - αλλά γιατί δεν έχει ζήσει μες ανήλικας. Εμείς πρέπει συχνά να γινόμαστε σαν τα παιδιά, ένα με τα παιδιά, για ν' αφογκραζώμαστε τη σκέψη τους, να υψήνωμαζώμαστε τον πόνο τους, το πρόβλημά τους. Και τα παιδιά έχουν πολλά προβλήματα, πολύ σοβαρότερα από τα δικά μας, γιατί σ' αυτήν την ηλικία δημιουργούν και γνορίζουν ένα μεγάλο άγνωστο: τον καιρό τους. Πόσες φορές ρητήσαμε τον παντάχου γιό μας, όχι αν έφαγε στον παιδικό σταθμό και να τον μαλώσουμε αν δεν το έκανε, αλλά αν πέρουμε καλά τη μέρα του; Πόσες φορές ρητήσαμε την κόρη μας που και στο γυνάσσιο όχι αν έμαθε το μίσθημα της και να βελθώ πήρε, αλλά αν της έρσε κάτι απ' αυτά που διαβάσει και γιατί. Και θυμάμαστε να 'χουμε ρητήσει ποτέ το μεγάλο μας παιδί που πάει στο Λύκειο, τον δεήθη ή την έφηβο των 16-17 χρόνων, αν, παρ' από την αγχωτική προετοιμασία για το Πανεπιστήμιο, αν απασχολεί και κάτι άλλο την ψυχή του σε σχέση με το σώμα του, τους φίλους του, τον υπόλοιπο κόσμο; Αν το κάναμε χωρίς να πάρομε το ύφος του ανακριτή ή του ηθικοδιδασκάλου κι αν, προπαντός, απειχάμε να μας εμπιστευθεί τις κρυφές του σκέψεις κι ανησυχίες, μπορούμε να εμιασε σίνουρας πως έχουμε καλλιεργήσει με τα παιδιά μας μια σχέση φίλης κι αγένειας, μια σχέση δημοκρατική και κυρίως δημιουργική. Τότε πραγματικά μπορεί να κωχτείται μια μητέρα για το ρόλο και την παρουσία της στη ζωή ενός άλλου ανθρώπου. Γιατί σημαίνει πως δεν επένδυσε στα παιδιά της, αφού τα παιδιά δεν είναι μετοχές, πως δεν εξοκίσασε τα παιδιά της, αφού αυτό δεν είναι ηθικόμο αυτοαρχικό καθεστώτος, πως δεν αδιαφόρησε για τα παιδιά της, όταν νομίζε πως έκανε τα πάντα γι' αυτά, πως δεν έχασε τελικά τα παιδιά της.

Το ζήτημα της μητέρας δεν εξαντλείται βέβαια σ' ένα τόσο γενικό κείμενο. Θ' απαιτούσε ιδιαίτερο λόγο και θα είχε εξαιρετικό ενδιαφέρον η διαπραμμάτευση αυτών του όπας της διαβιγμένης ή απροσπάτητης κωρης μητέρας, της αδιόφορης ή νεωροτικής κ.λ.π. Ταυτόχρονα όμως θα μας αλλοίωνα τη ματιά προς την κοινή αποδεκτή μορφή της μάνας. Θα παρατηρήθηκε ωστόσο ότι σ' αρκετά σημεία ο προβληματισμός για τη σύγχρονη μητέρα φαντάζει προβληματισμός για τη σύγχρονη γυναίκα: είναι απλά ευχάριστο το γεγονός ότι η γυναίκα της εποχής μας, απρά τα εδάξοδα που ζει, δεν εγκλωβίζεται σ' έναν ιστορισμό που θα απέκλειε τη μεγάλη παράδοση της μητρότητας, υπόθεση ανθρωπισμού και ανθρωπιάς, παρ' από κάθε αμφιβολία.

Πασχαλιά στο Κροκύλιο

Συνέχεια από τη σελ. 1

Τριτική ομάδα του ξενώνα. Μπροστά στα έκπληκτα μάτια των κριτών του ξενώνα, στήνουν χορό στο λιβάδι. Κρασι, κοκορέτσι και πολλές ευχές για την παρουσία και την προσεχιά τους.

Το βράδυ, μετά την λειτουργία της Αγίας, όλο το χωριό ενθουσιασμένο και με διαχέτο το πασχαλινό πνεύμα, προσέρχεται στην αίθουσα του ξενώνα για το κεντρικό γλέντι. Ανοίγουν τα παιδιά το χορό. Τα παιδάκια χαίρονται και συζητούν με τους γονείς τους. Η προσεχιά τους είναι εντυπωσιακή. Μαζί με μαρκεζες γυναίκες κτυπούν κι αυτές παραδοσιακά, δημιουργώντας ένα όμορφο θέαμα.

Οι χρισταίες μόλις έχουν αποχωρήσει όταν και σκηναίεται ένας όμορφος φωτισμένος χορός. Με πλήρη κάρτηρα (έχει και γκλότσο) και εκτός προγράμματος, σέρνει το παραδοσιακό τοπικό ταύμικο Ζεστό χαμόγελο και χειροκροτήματα επικροτών τη σκηνή του. Ήταν ο κ. Λάκης Τριανταφύλλου. Όμορφο γλέντι για όμορφους ανθρώπους.

Το βράδυ κλείνει με όλους τους συμπατριώτες μας στο χορό, στον οποίο δεν παρέλειξαν να προστεθούν και οι επισκέπτες του ξενώνα. Ήταν μια ξεχωριστή βραδιά. Ευχόμαστε στα παιδιά πάντα να μας τιμούν και να μας μορφοποιούν με την παρουσία τους.

Νατάσα Ζέρβα

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ

Παρακαλούμε όλημεν τα μέλη του Συλλόγου και τους φίλους:

- 1) Να μην ξεχνούν τις συνεισφορές τους για το Συλλόγο και για την Ετήσια μερίδα.
- 2) Να μας στέλνουν τα νέα τους για δημοσίευση.
- 3) Να ενισχύουν την προσπάθειά μας για τον εξοπλισμό της ΣΤΕΙΗΣ και την εξόφληση των γραμμάτων.

Ο χορός της νεολαίας

Συνέχεια από τη σελίδα 1

θερά όλοι τους έδωσαν το μέρος τους στο χορό και ελπίζουμε στις άλλες εκδηλώσεις της Επιτροπής Νεολαίας να παραβρεθούν και άλλοι νέοι Κροκυλιώτες.

Χρόνης Βαπίλης Μπακαρέζος

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ενθουσιάστηκε από την απενεργία, τη σοβαρότητα και τη συμμετοχή των παιδιών μας στο χορό τους.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η προσφορά της συμμετοχής. Τόσο χαρήκαμε και ενθουσιάσαμε με το κέφι τους που χορεύανε και μιας μαζί τους με το ίδιο κέφι.

Είδαμε πόσο όμορφα, και εμπιστοσύνης είναι η νεολαία μας και πόσο μεγάλο είναι το χρέος μας να τους δώσουμε κάθε βοήθεια και προστασία.

Μεράβη στα παιδιά μας

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

Περιοδική Έκδοση
Του Συλλόγου Κροκυλιωτών
Διαφύλαξης
Ι.Ο. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ
Γραφεία Αθηνών
Απιοπού 3, Παικράτι
(115 92 Αθήνα)
Τηλέφωνο: 6913.414, 7517.875

Διευθυντής
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Μπουσιών 14, 115 26 Αθήνα
Τηλ.: 6913.414

Ευθύνη Εσωτερικού
ΑΛΕΚΟΣ Δ. ΑΡΜΑΟΣ
Οδός Κωνσταντινούπολου 144-148
163 41 Ηλιούπολη Αττικής
Τηλ.: 9215.046

Ευθύνη Εξωτερικού
ΤΣΟΥΛΙΑ ΚΑΒΑΤΖΑ - ΚΑΠΕΛΛΑ
Πόντου 19, 164 52
Αργυρούπολη Αττικής
Τηλ.: 9819.466

Συνδρομές
Ετησίως: 1.000 δρα.
Εμμέτρως: 20 Δολάρια

Επιμέλεια
Μ. ΧΝΑΣΤΙ ΣΑΛΑΛΗ
Τηλ.: 3602.361 - 5225.129

Είδος - Έκδοση: 1990
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Σταθμάρια 57 - 9522 129

Μεγάλες στιγμές της ιστορίας μας

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

Δε λήξει όχι στο Σήμερον και στις τελεστικές σημασίες, κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνολογίας, ούτε στην πολιτιστική και κοινωνική εξέλιξη και στην κορεία της ανθρωπότητας προς το μέλλον, για μια ειρηνική, ανετή και ευτυχισμένη ζωή. Η προσδοκία και οι εξελίξεις έχουν το χαρακτήρα της παγκοσμιοποίησης και δεν υπάρχουν φυσικά σύνορα γι' αυτές.

Επιμένουμε όμως να μην ξεχνάμε, να σεβόμαστε και ν' αγαπάμε το παρελθόν μας και τις πηγές μας.

Στα χρόνια που ζούμε ο κίνδυνος της αλλοτρίωσης, της αλλοίωσης της πατριωτικής της φθοράς και της ρύπανσης όλων των αξιών και των στοιχείων της ατομικής και πολιτιστικής μας ταυτότητας είναι άμεσος και μεγάλος. Η γλώσσα μας, η πολιτιστική μας παράδοση, ο πολιτισμός μας κι ότι καλύτερο έχει να δείξει τούτος ο μικρός λαός είναι εξαιρετικά ευάλωτα.

Είναι γι' αυτό αναγκαίο να αντιτάξουμε στη φθορά τις ακατάβλητες ορεγές του λαού μας και να κρατηθούμε απ' τις καταβολές μας, τις βαθιά ριζωμένες στην νηχία

μας.

Και είναι δυο φορές αυτό αναγκαίο όταν πρόκειται για τους νέους μας ανθρώπους, γιατί όχι μόνο μετρί οι παλιότεροι με τις εμπειρίες και τα προσωπικά μας βιώματα, τα θεμελιωμένα σε ιστορικά μαθήματα πνευτικού μεγαλείου, είμαστε δύσκολοι στην αποδοχή του νέου, αλλά και γιατί η αλλοτρίωση έχει μοναδικό σκεδόν στόχο τη Νεολαία μας που είναι και το μέλλον μας. Μέσα δε στις κοσμογονικές αλλαγές, σθεάτες οι δυνάμεις της φθοράς (και της διασποράς), αδίστακτες και οικονομικά πανίσχυρες κανούν το πνευτικό δημιουργούν νοσηρές νοσηροποιές και εθισμούς, μείωση της αντίστασης και καταπίεση συνειδήσεων.

Χρέος μας λοιπόν να αντιτάξουμε στην παραμόρφωση την ιστορική μας αλήθεια και να αφήσουμε να μας την πουν με την απλή γλώσσα της φιλικότητας και της λαϊκής σφαιρας οι απλοί άνθρωποι και οι αγωνιστές του χτες.

Γιορτάσαμε τελευταία την επέτειο δυο από τα άρρωστα της νεώτερης ιστορίας μας, του ξεσηκωμού των πατέρων μας ενάντι

α στην τουρκική σκλαβιά και της ηρωικής εξέδου του Μεσολογγίου.

Θε ήταν πολύ φτωχά και λίγο ότι κι αν γράφαμε για τα δυο αυτά ιστορικά γεγονότα. Γι' αυτό θα δώσουμε το λόγο σ' έναν απ' τους πιο σημαντικούς ήρωες τον Κασομούλη, που έζησε ο ίδιος έντονα τις ιστορικές στιγμές στο Μεσολόγγι, επέζησε κατά την εξέδου και μας έδωσε γραμμένη σφαιρα την ελληνική ζωή μέσα στην πολιορκημένη πόλη.

Ο Νικόλαος Κασομούλης γεννήθηκε το 1797, στη Σιάτιστα και πέθανε στη Σαλίδα το 1871 σε ηλικία 74 χρόνων. Έμαθε μικρός λίγα γράμματα και το 1820 επιστρέφοντας απ' την Αίγυπτο, που πήγε για εμπόριο, κέρυσε απ' τη Σμύρνη και και μνήθηκε στη Φιλική Εταιρεία.

Όταν ξέσπασε η επανάσταση γαμάτος ενθουσιασμένος πήγε στον Όλυμπο, έμαθε με τους καπεταναίους που είχαν σπύσει τ' άρματα και έγινε, μόλις 23 χρόνων, ένας από τους αρχηγούς. Μετά το άτυχιο τέλος της εξέγερσης στον Όλυμπο, κατόορε να σωθεί και έγινε γραμματικός του καπεταναίου Νικόλα Σκουρνάρα ως την εξέδου, που σκοτώθηκε.

στη ντόπια του Χορμόβα, ακούστηκε πάνω στο Ζυγό η μπαταριά από το σώμα που εργάταν σε βοήθεια μας. Στήσαμε όλοι μας ποτή να δώμε ίσαμε κόση να είναι τ' ασκήρι κι ακούσαμε φωτιά από τρακόσια το πολύ - πολύ ντουφέκια. Εντός είχαμε πως φανέρωσαν στον εχθρό το σχέδιό μας με τη μπαταριά που ρίζυε και καλύτερα να μην έρχονταν, είτε να μην ντουφέκωναν.

Το πρώτο, πρώτο γράνωμα το σχέδιο, θριασκόμενοι στη ντόπια με τον καπετάν Γεωργιούτση, Ιταλό, που είχε γλυτώσει από το Βασιλιά. Κοιτάζει το τουρκικό ορδί και λογαριάζει το πλάτος και το βάρος, τον κάμπο και το θουό και πόση ώρα θα χρειαστεί για να φτάσουμε σ' αυτό.

- Θωρές, μου λέει, πως μπορούμε να γλυτώσουμε από τούτους εχθρούς; Εγώ ποτέ δεν το πιστεύω.

- Δεν έχω ακουστά, του είπα, πως πένητα μονάχα Έλληνες σκίσανε χιλιάδες; Πόσο καλύτερο εμάς, όπου είμαστε τρισημίση χιλιάδες πολεμιστές - λιοντάρια! Αίρω την αυγή, να το θηράσει, θ' ανταμώσουμε ψηλά στο Ζυγό και τότες θα δεκατοθήσει.

Γυροφέρνοντας και διαβάζοντας στους αξιωματικούς το σχέδιο νύχτωσε και γύρισε ξανά στον Μακρή τη ντόπια, όπου είναι έτοιμοι όλοι. Άκρα ποτοχία και προηαία. Πείραζε ο ένας τον άλλον γελώντας:

- Παιός έλεγε που θα παίρνει αίρω η ράχη του αγέρα...

Ένας αξιωματικός του Σκουρνάρα, ο Αποστόλης Τζαλαχάς, 55 χρόνων άνθρωπος, από μικρό παιδί αρματολός, νιόδοτας τον εαυτό του αδύναμο για να μπορεί να σωθεί κ' έχοντας άρματα χρυσά κι ίσαμε δέκα χιλιάδες γρόσια στο κερύρι του, τα ζέωσθησε όλα και τα δίνει να τα ζωστέει και να τ' αρματούει ένας ανεγυός του γυνιάς, ο Γιώτης Σελής. Τον έντυσε κι αφού πήρε τ' άρματα εκαινού, του δίνει ο Αποστόλης την αυγή του:

- Παιδί μου, του λέει, από κείνος κλέφτης κι αρματολός απένε κάπάνισα. Πάρτα. Αν να ντόπια σου πηθάνει. Τα γονατά μου δεν βαστούν να τρέξω τόσο κάμπο κι ανήφορο. Σον τα δίνω με την ευχή μου. Έλα να σε φιλήσω. Και να δώσεις κάτι απ' αυτά για την ευχή μου. Εγώ θα μείνω να πηθάνω εμάς, όπου θα πλέξει, ύστερας που θα φύγεις, το δουβάκι στο αίρω.

Εκεί θριασκόμενοι κι ο Σκουρνάρας του λέει:

- Πάω σου πόστο μου στον Ανατόμολο και θα κερμίνω εκεί είσωπο να περάσει ο Τζαβέλας να κινήσει μαζί του. Εσύ να μείνεις αυτού όπου είσαι, να μη γυθώδεις.

Όλοι οι καπεταναίοι κι οι πολεμιστές αποχαιρέταγαν τους συναγωνιστές τους, φίλους και συγγενείς, λαθωμένους κι άρρωστους που, βιάζοντας, με δάκρυα χαρούνια μας αποχαιρέταγαν και μένανε να πηθάνουν πολεμώντας. Κανένας τους δεν αγανάχτησε, γιατί ο κίνδυνος είναι ο ίδιος και για κείνους και για μας. Όλοι τους δίνουν ευχή σ' αυτούς που φεύγαν, για την καλή ανταμώση στον άλλον κόσμο.

Φεύγοντας στον Ανατόμολο πήγα και θρήκα τον Καυάλη στην παραουτασθήκη. Του είπα τί ώρα έπρεπε να βάλει φωτιά. Μ' αποκρίθηκε:

- Δε θέλω ορμηγίες, μόνο ώρα καλή σας. Κι άμα φτάσετε στο ρίζο του θουόου, ακούτε και βλέπετε τον Καυάλη σας που θα πετά.

Κίνητη τη στιγμή κέρυσε ο Τζαβέλας από το πόστο μας και μας έδωσε την είδηση να τρέψουμε. Τον είδα να περπατά σ' ακρογιάλι, για να θγει στο νησάκι Μαργαρού και να μαζέψει ολόγυρα τους άλλους.

Όλα τ' αντήρωμα πορευόμενοι, σθεν άρνάκι, στο προσδιορισμένο γόφυρο, μ' άκρα σιωπή. Οι πατεράδες με το γιαταγάνι κερμυμένο στόμα χέρι και με το ντουφέκι από το λουρί στον ώμο, κρύαταγαν απ' τ' άλλο χέρι είτε κανένα από τα παιδάκια τους είτε τη γυναίκα τους. Πολλές γυναίκες νιθόθηκαν αντρέκεια κι αρματούθηκαν και δεν ξεχώριζαν ούτε στην παρατηρησία από τους άντρες.

Όπως διάβαινα απ' το άρρωπο όπου είναι το σπίτι του Νότη, θρήκα μια γυναίκα και τρεις άλλους άρρωστους Μεσολογγίτες να σέρνονται και να κλιπώνται στην πλαταία. Η γυναίκα φώναζε όσο μπόραγε πιο δυνατά:

- Παιός μας αφήνετε!

Οι άρρωστοι κλαίγανε. Τη μάλωσα για τις φωνές, μ' αυτή ξακκοιλιάγα. Αναγκάστηκε τότες να τη χτυπήσω με τη μαγαγιώτα. Ακούω μια γνώριμη φωνή:

- Νικόλακη, εσύ σκοτώνεις τη μάνα μου.

- Ναι, λέει, γιατί θα μας προδώσει.

Γνώριμα τον άνθρωπο ήταν ένα στήριχο παλιό και ήρωας, άλλότες παλιόγυρας μας. Γρηγόρης με τ' όνομα Μεσολογγίτης. Τότε φίλησα με δάκρυα κ' έχω κι οι συντρόφοι, στυ πύσθη κι βαστακί, με δεν είναι τρέπος να του δώσω κανείς βοήθεια. Τον παρηγόρησα και του είπα να κερμυθεί την τήχη του στον θεό το χέρι, όπως κι εγώ.

Άμα έφτασα στο καλές του Μακρή, βιάσω να λείπει ο Σκουρνάρας απ' αυτό. Όλοι εκεί ήταν έτοιμοι, διαπύρατες πύρας κι φάσιμα η ώρα να θηώμε. Τρέχοντας να θρω το Σκουρνάρα, συναντιόμουν με τον Κόστα Νόστη.

- Εμέ Νικόλακη, μου λέει, γόφυρα δεν καθάλας να θέλεις στο χασάκι του Ομάρτασια. Πως θω παρίσα ο κόσμος λουπόν; Τον κερμυσε στο λιπάτο μαζί...

- Τώρα μου το λές; τ' αποκρίνομαι. Γ' είναι αυτό ποίκατος; Απ' το θεό να το θρω!

Εκεί σφά είναι ο καπετάν Μήτρος Νεολογγίτης κι ο Βασίλης Χουστής.

- Εμέ αδέρφισ, τους φώναζω, χήθηκε ο κόσμος! Γέληρα στράματα απ' τις καλές να γυμνίσουμε σ' ένα μέρος το γυνάκι, γιατί αλλιώς κανένας δεν θα παρήσει να θρω.

Νιώσαμε κι αυτού τον κίνδυνο κι όσοι άλλοι έλαζε να θριασκόμενοι εκεί γύρω κι αλοι πρόβημα αρπάξωμε στόμα στράμα και το ρίζωμε. Κουβαλόγυρα και το γεμάμα, με ο καιρός κοντολογίως. Το φεγγάρι ήταν δέκα ημερών, στη γιορτή του, και πριν από μισή ώρα σκεπάζτηκε μ' ένα σύννεφο σκοτεινό και άρρωστο. Έβριζε λίγάκι κι άργισα ο τόπος να γλυστρά. Μα τρέψω δώδεκα με θεί που κινήτη τη στιγμή σκέπασε το φως του φεγγαριού, γιατί το σκοτάδι θα μας βοηθήσει να μη μας πάρουν χαμπήρι οι εχθροί. Τρέχαμε λιπάτο όλοι και μπερδύσαμε να σκεπάζουμε το γυνάκι ίσαμε δυο οργές είδοτος.

Γεφύριζα θρήκα κατά τήχη το Σκουρνάρα στο καλές του Βασίλη Χουστή μαζί με τα δύο μου αδέρφια και τους πολεμιστές μας. Είδαμε μ' αγανάχτηση ο ένας τον άλλον.

- Τι γίνηκε; μου λέει.

- Εγώ τι γίνηκα; τ' αποκρίνομαι, είτε και όπου αλλού μου κούφωγυρας νάρθη κι αλλού πήγε.

Το πρώτο έλαξε την αυγή, στις 9 του Απρίλη, συνάχτηκαν στο σπίτι του Τζαβέλα για να στοχαστούν πως έπρεπε να οικονομίσουν το λαό, για μη το πάρουν είδηση οι εχθροί πως θγαίνουμε. Σ' αυτή τη σύναξη είπαμε μονάχα οι ανώτεροι αξιωματικοί, τα κεφάλια του τόπου κι ο αρχιερέας Ρωγών Ιωσήφ.

Ύστερα από μισή ώρα που στήσανε θαυλή είπα, πως έπρεπε, για να σωθούν όσο καλύτεροι από μας, να προλάβουν καθετί που την τελευταία στιγμή μπόραγε, είτε από κείνημα είτε από φιλοξοία, να μας προδώσει. Αποφασίστηκε να κάνουμε κορυμπίνι όλους όσους πιάσαμε ζωντανούς και θριασκόμενοι στη φυλακή, τούρκους και χριστιανούς, κι όπου είχε ο καθένας κοντά του και τον υποφιάζονταν. Ο Τζαβέλας παραγγέλει αυτές να σκοτώσουν τον αγαπημένο του και πιστό τουρκό άρρωτο. Το ίδιο πρόσταξαν κ' οι άλλοι και κόψανε και τους Κοζόκους, ως 30, που τους είχαμε πιάσει ζωντανούς, καθώς και τους χριστιανούς μισήθρους που δούλευαν τον εχθρό και τους ζωργήσαμε, κι όλους τους άλλους Ταύρκους. Η καρδιά μας σκλήρηνε τόσο, που δεν ξέραμε πια τι κάνουμε.

Ο αδερφός μου Μήτρος, που είχε συνφέρει από την αρρωστία του, σεν έμαθε τούτη την απόφαση, τρέχει και κώδε δώδεκα στην ακρογιάλι. Ήρθε καταματομένος από τα πόδια ως το κεφάλι και χαρογμένος. Τρόμαξε η ψυχή μου. Τον μάλωσα γιατί μονάχος του καταστάθηκε, σε μακκίλληρα, να πελεκήσει τούτους.

- Ε λέει, παρήτα με τούρα! Πεντακόσιους κώδε κι άλλους ακόμα, σν μου πέσαν στο χέρι. Ύστερα, τι άλλο πια μας απόμεινε εξόν να πούμε αίρω, μια και δεν έχουμε τίποτα να δώμε;

Αφού έλειψαν τούτη την υπόθεση, αναγκωθήθηκαν για τις φαμελιές κι είπαμε, πως είχαν μικρά παιδιά κι αυτά θα κλαίγανε. Αναρωτήθηκαν τι πρέπει να γίνει; Στοχάστηκαν κι αποφάσισαν να σκοτώσουμε όλες τις γυναίκες και τα μικρά παιδιά, δίχως να χαριστούμε σε κανένα, για να μη φανερωθούμε από τις φωνές τους και δε μείνει ούτε ψυχή ζωντανή, κι ούτε, έτσι, να πέσουν σκλάβοι στα χέρια του εχθρού. Μα όπως θα ληγογυρνούσε κάθε πειράμας κι αδερφός, συμφώνησαν να σφάζει ο ένας τ' άλλονού τη φαμελιά. Όλοι με μια φωνή το δεχτήκαν κι ήταν έτοιμοι να σφάνουν και να προτάξουν τ' ασκήρι ν' αρχίσουν το μακκίλλιο. Μια τέτοια σκλήρη κι σπάνηροση απόφαση, σν κ' είναι αντρόκαρη, παρακίνησε τον αρχιερέα με μιας να σηκωθεί πάνω και να πει:

- Εν ανήρισε της Αγίας Τριάδας, είμαι αρχιερέας! - Αν τούρησσει να πράξει τούτο, πρώτον να θασιάσει εμένα! Και πως αφήνω την κατάρα του Θεού και της Παναγίας και όλων των αγίων - και το αίρω των θείων να πέσει στα κεφάλια σας!

Τα είπα αυτά, κάθισα κι άρχισα να κλαίω.

Με τις κατάρες του και τα λόγια των αντικίνητη την ορηή τους και πιάσανε σε συλλογή πως αλλιώς να προφυλαχτούμε από τούτον τον κίνδυνο. Απόμεναν ως μισή ώρα βασταί και τέλος κάποιος είπε, να γυροηθεί καθένας για τη φαμελιά του, τόσο οι ντόπιοι όσο κι οι ξενωσιτίτες. Άλλος πάλι έλεγε τούτο κι άλλος τ' άλλο, ώσπου αποφάσισαν να μη βασταθούν οι φαμελιές, μα οι παντρεμένοι και συγγενείς να σπασήσουν στους δικούς τους να τρέξουν υπάκουοι κοντά τους και να σωθούν μ' άλλη την καλή διάθεση, δίχως να προβάλλουν την παραμικρή δυσκολία, μα ίσα - ίσα όλες τις ευκολίες για την κοινή σωτηρία. Όσο για τα μικρά παιδιά, λίγο πριν θγαύμε να τα ποτίσουμε αφήνει, να κοιμηθούν και να μην κλαίγνε. Κι όποιος έχει τήχη να γλυτώσει, καλά. Όποιος πηθάνει, σν κείνη στην ευχή. Κανένα βάρος σε κανένα δε μένει, γιατί τέτοια στάθηκε η υπόσχεση που δώσαν οι παντρεμένοι πριν από τρεις μήνες, άμα τους ορμηγέταν να στείλουν όζω τις φαμελιές και δε θέλησαν. Τα θρηθήθηκαν όλοι αυτοί, κείνοι που ξένοι, και κανένας πια δεν αγανάχτησε. Αυτά αποφασίστηκαν.

Έμεινε πια να στοχαστούν τι να κάνουν τους εξακόσιους πάνω - κάτω λαθωμένους. Αποφάσισαν να τους ξεηρθούν καθαρά και να τους πουν οι συγγενείς τους κ' οι αξιωματικοί, πως αυτοί, είτε έτσι είτε αλλιώς, δεν έχουν ελπίδα σωτηρίας, αφού κ' οι γερσί ακόμα δεν είτανε σίγουρο πως θα σωθούν. Οι λαθωμένοι κ' οι άρρωστοι να δεχτούν, μια και θριασκάνται τον θάνατο, να μείνουν και να πηθάνουν πολεμώντας. Κάθε καπεταναίος και συγγενής να καθαθαγάσει τους δικούς του και να τους μάσουν όλους στα πιο γερά σπίτια, να τους δώσουν φαμάκια και νερό και να τους κλείσουν μέσα.

Όλα φανήκανε σωστά κι έτρεξε πια ο καθένας, άλλος να μιλήσει στην άρρωστη γυναίκα του κι άλλος στο λαθωμένο συγγενή του, για να είναι το καθετί έτοιμο ίσαμε την αυγή.

Η απόφαση που πάρθηκε μαθώθηκε εντός απ' όλους - και τότες τι να δείξ; Με τη μεγαλύτερη χαρά και προημία βάλθηκαν οι γυναίκες να σμαζάωναν τα πιο λαθρά σπύριμα τους και να τα δένουν - να φαμάζον τους πολεμιστές και να τους παρακαλάνε ν' αλλάζουν τα λερωμένα ρούχα τους και να νιθθούν κοινοθύρια, φωστιανέλες κι άλλα, ό,τι τους άρεσε. Κι αυτοί, από συμπόνια, να μη καταδέχονται να τα πάρουν, μα να ευχαριστάνε και να λένε:

- Φεάνει να θγώμε καλά κι απ' όλα κάνουμε.
- Γιατί, παιδιά, λέγανε οι γυναίκες, να τα πάρουν οι Ταύκοι;
- Ας τα πάρουν, αποκρίνονται, και ξανά τους τα παίρνουμε.

Έβλεπε να παραθύρει ο ένας τον άλλον ποιος να προστομομαστέει κι όλ' αυτά να γίνονται με πόση αταραξία, με πόση ευχαρίστηση, με τόση γέλια, που κανένας, ούτε κι η πιο τελευταία άνθρωπος, δεν έδαζε στο νου του πως μπόραγε να γυθεί. Και τρέχανε όλοι στους δρόμους με τα φανάρια, άλλοι αποδό κι άλλοι αποκέ, σθεν στις αγρηνιές της Μεγάλης Βδομάδας. Ολονυχτίς κουβάλαγαν τους άρρωστους στα μεγάλα σπίτια και τους έθωναν να χρειαζόμενα φαμάκια και νερό. Εκείνοι τους φώναζαν:

- Τα παραθήρα να μας αφήσατε ανοιχτά, κι όπου σας καλή! Ο Θεός να μας ανταμώσει στον άλλον κόσμο.

Οι τελευταίες ώρες

Πήρα το σχέδιο και ξεκίνησα και πήγα από ντόπια σε ντόπια, απ' τα δεξιά σ' αριστερά, και τους το διάβασα. Πέρασε σχεδόν μια ώρα κι όταν, κατά τις 5 τ' απόγευμα, έδωσα

Σύνταξη από τη σελίδα 1

- 17) Μαχάς Κωνσταντίνος
- 18) (απογραφή διανομηγώνιστη)
- 19) Υφαντής Θεοφάνης
- 20) Σάββας Ιωάννης
- 21) Σάββας Αθανάσιος
- 22) Σακαρέλλος Παν.
- 23) Μπακαρέζος Ε. Κων.
- 24) Πλάτανιώτης Γεώργιος

Τίτλος του Συλλόγου ήταν «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΟΚΥΛΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ»

Με την πρώτη τροποποίηση ο τίτλος έγινε ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΟΚΥΛΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ».

Με την δεύτερη τροποποίηση ο τίτλος πήρε την οριστική του μορφή ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΟΚΥΛΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ».

Με το αρχικό καταστατικό τακτικά μέλη ήταν μόνο άνδρες που κατοικούσαν στην Αθήνα τον Πειραιά.

Με την πρώτη τροποποίηση γίνονται όλοι σαν τακτικά μέλη Κροκυλιώτες άνδρες και γυναίκες, οι σύζυγοι τους και τα τέκνα τους, μετά το 21 έτος της ηλικίας τους αν κατοικούν στην Αθήνα και τον Πειραιά.

Με τη δεύτερη τροποποίηση η ηλικία των μελών γίνεται 18 ετών και ο Σύλλογος απλώνει τα φτερά του σ' όλη τη χώρα και στο εξωτερικό κι εγκλιματίζει όλους τους Κροκυλιώτες με - συζύγους και τέκνα - ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας τους.

Με τη δεύτερη τροποποίηση διευρύνονται και οι σκοποί του Συλλόγου τόσο πουρο καταστατικό μας γίνεται ένα από τα πιο προοδευτικά και σύγχρονα στην Ελλάδα, τη δυνατότητα στο Σύλλογο μας να αναπτύξει δραστηριότητες προς κάθε κατεύθυνση, βάζοντας στο κέντρο των ενδιαφερόντων του την πολύπλευρη ανάπτυξη και ολοκλήρωση του ανθρώπου, την αγάπη για την ζωή και τις ομορφιές της την αληθινή συμβίωση και το δυνάμωμα των δυνάμεών μας με τη μέντιν γη όπου βρίσκονται οι ρίζες μας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Το Πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο μετά την έγκριση του καταστατικού το γνωρίζουμε από μαρτυρία του κ. Δημήτριου Υφαντή γιατί γραπτά πρακτικά άρχισαν να τηρούνται από τις 13 Δεκεμβρίου 1959.

Το αποτελούσαν οι:

- Τσαύρης Αναστάσιος Πρόεδρος
- Υφαντής Δημήτριος Αντιπρόεδρος
- Καραμπέλλος Γεώργιος Γεν. Γραμματέας
- Ψήττας Γεώργιος Ταμίας
- Λουκοπούλος Θεόδωρος Μέλος
- Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Μέλος
- Κωνσταντίνος Μαχάς Μέλος

Μετά τις εκλογές της 17/1/60 το δεύτερο Δ.Σ. αποτελούσαν οι:

- Τσαύρης Αναστάσιος Πρόεδρος
- Υφαντής Δημήτριος Αντιπρόεδρος
- Καραμπέλλος Γεώργιος Γεν. Γραμματέας
- Αθανασόπουλος Αθανάσιος Ταμίας

Πήραμε και δημοσημίσαμε με ιδιαίτερη χαρά κριτική του κ. Δημ. Παπακωνσταντίνου επίταμοι λυκαυγής για το καινούργιο βιβλίο του Σαββασιμαίτου Μητροπολίτη Φλωκίδας κ.κ. Αθηναγόρα με τίτλο ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΜΥΘΟΣ ή ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

Κόρις διευθύνει

Ομολόγησέ πως διόλου δεν ξαφνιασθήκα διαβάζοντας η μάλλον μελετώντας την αξιολογότερη πνευματική παρουσίαση ενός θέματος - προβλήματος που απηχάσε στα χρόνια του και επιστημονικές εξειδικευμένου και γενικότερα τη λογοτεχνία.

Η αναφορά μας στο καινούργιο βιβλίο του Σαββασιμαίτου Μητροπολίτη Φλωκίδας κ.κ. Αθηναγόρα με τον τίτλο «Ψυχανάλυση: Μύθος ή Επιστήμη».

Είναι μια πολύ αξιόπροςστη επιστημονική, εργασία - είναι πλάσι η διορατική ματιά - και ταυτόχρονα θεολογική συνεισφορά με την ιδιαιτερότητα της. Και πάλι ομολογώ πως είναι πνευματικό προϊόν απηνήθηστος εμπνεύσεως.

Ασφαλώς θα αναρωτηθούν μερικά πως και γιατί ένας Ιερέρχης Αναστήματος κατοπίσθησε με ένα τέτοιο θέμα, θέμα ψυχολογικής, υφής και έρευνας, και δεν «ξόδεψε» φαίδια ουσία και μερικά νήματα από το έντονο αποκλειστικό των ποικίλων γνώσεων του σε καθ' αυτό θεολογικά θέματα.

Μα για να αφηφίνιστε κι άλλους ομαίους του και να επινοήσουν καινούργιους δρόμους στην προσέγγιση τέτοιων θεμάτων. Και φτάνει ο λακωνικός επίλογος του συγγραφέως, για να επιβεβαιώσει του λόγου μας το Αληθές.

Δεν ξαφνιασθήκα, γιατί η δούλεξη του Αρχιεπίσκοπου Φλωκίδας για το AIDS στο οίκο-γικό Σύλλογο «Περνήσσης» (13-2-1990) έδωσε αγέφυρα πληρότητας και υπευθυνότητας. Αιτιολογούμε με τη διόνη ιδιότητα του επιστήμονα και του Αν. Κληρικού - και μας έδωσε μια δυναμική παρουσίαση στο

Οι πρώτοι Πρόεδροι του Συλλόγου που δε θρήσκονται στη ζωή: Αναστάσιος Ι. Τσαύρης, Γεώργιος Β. Ψήττας και Αριστοτέλης Κ. Λουκοπούλος.

Οι επόμενοι πρόεδροι: κ. Δημήτριος Κ. Υφαντής, Γεώργιος Α. Καπέλλας, Τριαντάφυλλο Χρ. Τριανταφύλλου και Αθανάσιος Ι. Αθανασόπουλος.

Η Ιστορία του Συλλόγου μας

Ψήττας Γεώργιος Μέλος
Λουκοπούλος Θεόδωρος Μέλος
Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Μέλος

Στο τρίτο Δ.Σ. που εκλέχθηκε στις 11/2/62 ήταν:

- Ψήττας Γεώργιος Πρόεδρος
- Λουκοπούλος Αριστοτέλης Αντιπρόεδρος
- Σακαρέλλος Γεώργιος Γεν. Γραμματέας
- Γραββάνης Αναστάσιος Ταμίας
- Αθανασόπουλος Αθανάσιος Μέλος
- Περίλυκος Ιωάννης Γ. Μέλος
- Σταυρόπουλος Ζαχαρίας Μέλος

Στο τέταρτο Δ.Σ. που εκλέχθηκε στις 21/6/64 ήταν:

- Λουκοπούλος Αριστοτέλης Πρόεδρος
- Καπέλλας Γεώργιος Αντιπρόεδρος
- Τριανταφύλλου Χρήστος Γεν. Γραμματέας
- Γραββάνης Αναστάσιος Ταμίας
- Αθανασόπουλος Αθανάσιος Μέλος
- Γραββάνης Αθανάσιος Γ. Μέλος
- Σκούρας Παναγιώτης Μέλος

Στο πέμπτο Δ.Σ. που εκλέχθηκε στις 19/6/66 ήταν οι:

- Λουκοπούλος Αριστοτέλης Πρόεδρος
- Καπέλλας Γεώργιος Αντιπρόεδρος
- Τριανταφύλλου Χρήστος Γεν. Γραμματέας
- Γραββάνης Αναστάσιος Ταμίας
- Αθανασόπουλος Αθανάσιος Μέλος
- Γραββάνης Αθανάσιος Γ. Μέλος
- Σπιρτόπουλος Κωνσταντίνος Μέλος

Στο έκτο Δ.Σ. που εκλέχθηκε στις 7/7/68 ήταν οι:

- Λουκοπούλος Αριστοτέλης Πρόεδρος
- Ψήττας Γεώργιος Αντιπρόεδρος
- Καραμπέλλος Γεώργιος Γεν. Γραμματέας
- Αθανασόπουλος Αθανάσιος Ταμίας
- Αρμάος Κωνσταντίνος του Δημ. Μέλος
- Γραββάνης Αθανάσιος του Γ. Μέλος
- Κασιμάτος Σπυρίδων Μέλος

Στο έβδομο Δ.Σ. που εκλέχθηκε στις 22/11/70 ήταν οι:

- Υφαντής Δημήτριος Πρόεδρος
- Λουκοπούλος Αριστοτέλης Αντιπρόεδρος

Αθανασόπουλος Αθανάσιος Γεν. Γραμματέας
Γραββάνης Αναστάσιος Ταμίας
Γραββάνης Αθανάσιος του Γ. Μέλος
Καπέλλας Γεώργιος Μέλος
Σιδέρης Κωνσταντίνος Μέλος

Στο όγδοο Δ.Σ. που εκλέχθηκε στις 4/2/73 ήταν οι:

- Καπέλλας Γεώργιος Πρόεδρος
- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Αντιπρόεδρος
- Υφαντής Σταύρος Γεν. Γραμματέας
- Παπανικολάου Ιωάννα Ταμίας
- Καπέλλα-Χαβάτζα Ιουλίττα Μέλος
- Καραβίτσας Ιωάννης Μέλος
- Ψήττας Έφη Μέλος

Στο ένατο Δ.Σ. που εκλέχθηκε στις 16/2/75 ήταν οι:

- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Καπέλλα-Χαβάτζα Ιουλίττα Αντιπρόεδρος
- Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Γεν. Γραμματέας
- Παπανικολάου Ιωάννα Ταμίας
- Καραβίτσας Ιωάννης Μέλος
- Μαχάς Παναγιώτης Μέλος
- Παπιδόπουλος Αναστάσιος Μέλος

Στο δέκατο Δ.Σ. εκλέχθηκαν στις 13/2/77 οι:

- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Καπέλλα - Χαβάτζα Ιουλίττα Αντιπρόεδρος
- Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Γεν. Γραμματέας
- Παπανικολάου Ζαχαρόπουλος Ιωάννα Ταμίας
- Καραβίτσας Ιωάννης Μέλος
- Σιδέρης Νικόλαος Μέλος
- Ψυρρή Ελένη Μέλος

Στο ενδέκατο Δ.Σ. εκλέχθηκαν στις 25/2/79 οι:

- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Κρήσιος Βασίλειος Αντιπρόεδρος
- Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Γεν. Γραμματέας
- Παπανικολάου Ζαχαρόπουλος Ιωάννα Ταμίας
- Ζαχαρόπουλος Σταύρος Μέλος
- Καραβίτσας Ιωάννης Μέλος
- Σακαρέλλος Δημήτριος Μέλος

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Θέμα - στον πρόλογό του ο ίδιος μάλα μετρίθρονα για προσέγγιση του θέματος - αναπόσπαστος και' αρχήν τη θεωρία του Φρόυντ, που προκάλεσε τις «ήμερες συνειδήσεις» της Ευρώπης και της Αφρικής. Συναρμόσεις επιστημόνων, ειδικών, λογοτεχνών, πολιτικών, ακόμα και απλοϊκών ανθρώπων, γιατί έμπησαν στη ζωή οικονόργια δαιμόνια» δηλαδή απόψεις πως το υποσυνείδητο του ανθρώπου, η υποθήκη, με τό ποικίλα άχρηστα υλικά του είναι μας, τα λογής-λογής αποθέματα του είναι μας, καθορίζει τη δραστηριότητά μας, το μέλλον μας, την ιστορία και τη χαρά, που δίνει η δημοσιογικότητα.

Ο Φρόυδισμός προσπαθεί να εξηγήσει τα φαινόμενα της ψυχικής και κοινωνικής ζωής των ανθρώπων από τις ασύνειδες ροπές τους και σαν βάση της συμπεριφοράς μας θεωρεί την αφροδίσεια ορμή.

Μεθοδικά ο συγγραφέας και πάντα «εξηγήσει» - δεν έφερε από μισόλογα - επιχειρηγικά και με στήριγμα την πολυεδρική επιστήμη και τις Αλήθειες, που βεβαιώνει η πολύδιάστατη ζωή, παραχωρεί στην επεξεργασία του προβλήματος, που ο Βενεζόλος γιερός, αυτός ο ενόχως, αλλά με την ιδιαιτερότητα - στα χρόνια της μηνστήλειας του έστειλε 2 χιλιάδες επιστολές στη μνηστή του - έρωτες με εκρηκτικό τρόπο στο Ευρωπαϊκό Περιβάλλον.

Το Οιδιπόδειο συμπέλημα, που είναι κλειδί, και πηδάλιο του Φρόυδισμού, είναι καλό ντελικό επιχείρημα, γιατί και μάθος είναι και δασοποιεί τη άγνοια για όλα τα παρασκηνιακά.

Ο συγγραφέας, με όσην επιστημονική γνώση, δικαιολογημένα επικαλείται το DNA μας που δεν κλείνει μέσα του φυσικά

Χρωματισμοί. Φυσικά η κληρονομικότητα παίζει το ρόλο της, αλλά οι αντικειμενικές γενικά συνθήκες και ειδικά η Παίδεια, η αβίαση και η σωστή, αναστέλλουν το κακό «εγώ» μας και διαμορφώνουν το χαρακτήρα μας.

Ο συγγραφέας υποδεικνύει - είναι τόσο πλούσιος η βιβλιογραφία του, μαρτυρική απόδειξη ευρηματικότητας - καταλήγει σε πανανθρώπινη επίταξη, πως τις ευγενικές επιδοχές και το οραματικά μας, δεν τα επιλιεργεί η γενετήσια ορμή, αλλά η Αγίατη για την αξία της ζωής, για την ομορφιά της κι όχι για το θάνατο.

Όσοι εχθρεύονται ούτε επικαλύπτει για λόγους σκοπιμότητας - η οποία σκοπιμότητα περικλείει δολιότητα - αλλά' αποκαλύπτει ο επιστήμονας το βάθος της κάθε εκδοχής αντιπαράθεσης τα «κατασκευαστούς και προσφέρει «να Σε εκ των Σαν» στον καλοσροπότερο αναγνώστη για να πορνοί με ήρημη τη συνείδηση στο υψόν που η λογική το οραματίζεται ελπιδοφόρο.

Αε διαθέτουμε ειδικές γνώσεις, μη η τόσο φροντισμένη αυτή εργασία παίζει πως ο πανσεξουαλισμός (ο δικός μας Καραγάτης ήταν εκπρόσωπος) δεν είναι ούτε αγνή, ούτε μεθόδος, ούτε θεραπεία, ούτε μέτρο για τον άνθρωπο.

Και χειραγωγεί με λεπτότητα ο Μητροπολίτης πως ο προβληματικός άνθρωπος πρέπει να νάνη πρόβλημα - φιλοδοξία της αλιείας για ν' αγαπώνεται ασυμπίστη για το μετασχηματισμό του, κάθε κοινωνικού όντος σε γόνιμο στέλεχος έτσι που να ενεργεί αδιάκοπα το περιγύρο του. Κοντολογής ο Ιερέρχης καταβάνει στη ζωή, κρατάει τον πάλμο του ανθρώπου και διαλέγειται.

Δεν εντυπωσιάζει με μεγαλοστομίες «παρρησιες» αλλά κοιβεντάζει φιλικό χειραγώνοντας εγγύτητα στην Ορθοδοξία.

Φιλικάτα 30-4-1990
Δημ. Παπακωνσταντίνου

Στο δωδέκατο Δ.Σ. εκλέχθηκαν στις 22/3/81 οι:

- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Κρήσιος Βασίλειος Αντιπρόεδρος
- Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Γεν. Γραμματέας
- Καραβίτσας Ιωάννης Μέλος
- Παπανιδόπουλος Μαρία Μέλος

Στο δέκατο τρίτο Δ.Σ. εκλέχθηκαν στις 27/2/83 οι:

- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Καραβίτσας Ιωάννης Αντιπρόεδρος
- Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Γεν. Γραμματέας
- Ζαχαρόπουλος Βασίλειος Ταμίας

ΓΙΑ ΤΑ 40 ΧΡΟΝΙΑ

Προγραμματίστηκαν γιορταστικές εκδηλώσεις για τα 40 χρόνια ύπαρξης και λειτουργίας του Συλλόγου μας, οι οποίες θα συμπέσουν με τα εγκαίνια του Στενοδοχείου που θα γίνουν το δέκατο τρίτο δεκαήμερο του Αυγούστου.

Λουκοπούλου Ιωάννα Μέλος
Παπαϊδίου Μαρία Μέλος
Μπακαρέζος Πανσπευδός Μέλος
Στο δέκατο τέταρτο Δ.Σ. εκλέχθηκαν στις 9/3/85 οι:

- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Καραβίτσας Ιωάννης Αντιπρόεδρος
- Ζαχαρόπουλος Δημήτριος Γεν. Γραμματέας
- Ζαχαρόπουλος Βασίλειος Ταμίας
- Λουκοπούλου Ιωάννα Μέλος
- Μπακαρέζος Πανσπευδός Μέλος
- Παπανιδόπουλος Μαρία Μέλος

Στο δέκατο πέμπτο Δ.Σ. εκλέχθηκαν στις 8/3/87 οι:

- Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Καβιτζά - Καπέλλα Τζούλια Αντιπρόεδρος
- Μπακαρέζος Πανσπευδός Γεν. Γραμματέας
- Ζαχαρόπουλος Βασίλειος Ταμίας
- Αγγελόπουλος Παναγιώτης Μέλος
- Λουκοπούλου Ιωάννα Μέλος
- Παπανιδόπουλος Μαρία Μέλος

Τέλος στις 12/2/89 εκλέχθηκε το δέκατο έκτο Δ.Σ. που το αποτελούν οι:

- Αθανασόπουλος Αθανάσιος Πρόεδρος
- Αγγελόπουλος Παναγιώτης Αντιπρόεδρος
- Σαββη-Αγγελόπουλος Τόνια Γεν. Γραμματέας
- Αρμάος Αλέκος Ταμίας
- Ζέρβα Νατάσα Μέλος
- Μπακαρέζος Σούλα Μέλος
- Γεωργακόπουλος Δημήτριος Μέλος

Μετά την πυραύτηση του τελευταίου το Δ.Σ. συμπληρώθηκε με την εκλογή της Μητροπολίτου Δημήτρας με συμπρόγραμμα στις αρχές Ιουλίου στην ετήσια Γενική Συνέλευση της 18/2/90.

Ανακεφαλαιώνοντας βλέπουμε ότι εργαζόστηκαν από τη θέση μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου 47 συμπατριώτες μας (37 άντρες και 10 γυναίκες) από δύο μήνες ως

16 χρόνια
16 χρόνια ο Τρ. Τριανταφύλλου
15 χρόνια οι Δημ. Υφαντής και Αθ. Αθανασόπουλος
14 χρόνια ο Γεώργιος Ψήττας
12 χρόνια οι Αν. Τσαύρης, Γ. Καραμπέλλος, Θ. Λουκοπούλος, Δημ. Ζαχαρόπουλος, Μιλτ. Ζαχαρόπουλος, Ιωάν. Καραβίτσας,
11 χρόνια οι Αριστ. Λουκοπούλος και Γ. Α. Καπέλλας
10 χρόνια ο Κων. Μαχάς
9 χρόνια οι Αν. Γραββάνης και Αθ. Γ. Γραββάνης
8 χρόνια οι Τζούλια Χαβάτζα, Ιωάννα Παπανικολάου-Ζαχαρόπουλος και Μαρία Παπανιδόπουλος

6 χρόνια οι Ιωάννα Λουκοπούλου, Β. Ζαχαρόπουλος και Παν. Μπακαρέζος
4 χρόνια οι Χρ. Τριανταφύλλου, Β. Κρήσιος και Π. Αγγελόπουλος
2 χρόνια οι Γ. Σακαρέλλος, Γ. Περίλυκος, Ζ. Σταυρόπουλος, Παν. Σκούρας, Κ. Σπιρτόπουλος, Κων. Δ.Αρμάος, Στ. Κασιμάτος, Κων. Σιδέρης, Στ. Υφαντής, Έφη Ψήττας, Παν. Μαχάς, Αν. Παπανιδόπουλος, Νικ. Σιδέρης, Ψυρρή Ελένη, Στ. Ζαχαρόπουλος, Δημ. Σακαρέλλος, Ανθρ. Θεόδωρος, Τόνια Σαββη-Αγγελόπουλος, Αλ. Αρμάος, Νατάσα Ζέρβα, Σούλα Μπακαρέζου, και λιγότερο από 2 χρόνια οι Δημήτρα Μητροπολίτου και Δημ. Γεωργακόπουλος.

Το ίδιο σημαντικόις υπηρεσίες στο Σύλλογο προσέφεραν πολλοί συμπατριώτες μας άντρες, γυναίκες και νεολαίοι. Δε μπορούμε να αναφερθούμε ονόμαστικά σ' αυτούς γιατί, υπάρχει κίνδυνος να μην τους περιλάβουμε όλους. Πρέπει αστάσει να τονίσουμε ότι η προσφορά τους ήταν σημαντικότατη.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Ενα από τα ασήθητα σημεία στη λειτουργία του Συλλόγου μας ήταν και η μικρή προσέλευση των μελών στις Γενικές Συνελεύσεις.

Από τα στοιχεία 29 Γενικών Συνελεύσεων στις 15 από τις οποίες έγινε εκλογή Δ.Σ., βλέπουμε ότι η συμμετοχή κυμαίνθηκε από 21-107 με μέσον όρο περίπου 60. Ανεξάρτητα από τα αίτια στα οποία οφείλεται η απροθυμία, η έστω η παράλειψη, συμμετοχής των μελών στις Γενικές Συνελεύσεις πρέπει να παραδεχτούμε ότι αυτό αποτελεί μια Σημαντική αδυναμία στη λειτουργία του Συλλόγου μας και πρέπει όλα τα μέλη να το σκεφτούμε σοβαρά.

Μια άλλη αδυναμία μας είναι η απροθυμία πολλών υποψηφιοτήτων για το Διοικητικό Συμβούλιο.

Είναι απαραίδεκτο να αξιολογούμε μεγάλες δραστηριότητες από τα Διοικητικά Συμβούλια και διατήρηση του Συλλόγου μας στην προκοπή και να μη θυσιαζόμαστε μια Κυριακή του χρόνου, ώστε με την παρουσία μας να δίνουμε, κομμάτι στους λίγους - και σχεδόν πάντα τους ίδιους - που συμμετέχουν στα Διοικητικά Συμβούλια και στις άλλες ομάδες εργασίας, να συνεχίσουν το αρχίο έργο τους.

Ακόμα είναι απαραίδεκτο να μην υποβάλλουν υποψηφιότητα συμβούλων άνθρωποι - προπάντων νέοι - ικανότατοι, με πολλά προσόντα, που μπορούν να προσφέρουν πολιτισμότερες υπηρεσίες στο Σύλλογο.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Η ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ
Ιδρυτρια του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ

Μεγάλη Πανρωμελιώτικη ψυχολογική και πολιτιστική εκδήλωση την 18η Ιουνίου 1990

ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ HILTON ΑΘΗΝΩΝ

Σκοπός της εκδήλωσης η συνάντηση και επικοινωνία των ρουμελιωτών της Αττικής για τη συμβολή όλων μας στην κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη της Ρουμελίας. Στην εκδήλωση καλούνται να πάρουν μέρος όλοι οι Ρουμελιώτες της Αττικής. Την εκδήλωση εκλήθησαν να τιμήσουν με την παρουσία τους και εκπρόσωποι του πολιτικού, πνευματικού και οικονομικού κόσμου της Ρουμελίας. Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι την 13η Ιουνίου 1990. Τηλέφωνα: 3608885 - 3644715

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ